

— XXV —

SI MAGANDA

MADALING-ARAW na. Inihudyát ng pagtitilaukan ng mga labuyo ang pagdating ng umaga,

samantalang hindi halos humihingá siná Ban at Abá sa kaniláng pagkakátayo sa magkabiláng panig na hawak kapwa ang kani-kaniláng pamatáy na pana.

—Dumating din ang mga san-

Sa Kauna-unahang Pagkakataon Ay

Nakita Ng Dalawang Magkapatid Ang

Dalagang Pinipintakasi: Si Maganda

—Nakita kita sa panaginip nang minsung nahiga ako sa kamang ginto ni Neptuno—ani Aba.

dali ng aking paghihiganti—ang bulong sa sarili ni Ban.—Utangin ko ang iyong buhay upáng mawalán ako ng kaagáw sa balát

ng lupa.

—Dináramdám kong pumatáy ng isáng lalaking kamukháng-kamukha ko—ang náwika namán sa sarili ni Abá.—Nguni't wala akong magagawa. Hinihingi ng pangyayari na umutang ako ng buhay.

Nang mga sandaling sisigáw na lamang sana ang hari ng mga duwende, na siyáng hudyát sa pagpapasimula ng pagpapanaan, ay bigláng-bigla na lamang naká-rinig silá ng malakás na ugong ng tila malalaking ibong patungo sa lawang ang tubig ay nasásalamin. Natigilan ang dalawáng duwende. At ang matandáng narinahan sa paligid-ligid ng nása-bing lawa'y paanas na bumulong sa isá:

—Dumárating na ang pangkát niná Magandá. Silá'y nangakadamit kalapati kung dumádalaw sa lawa upáng-maligo.

Nagbagong-akala ang hari ng mga duwende. Binulungán ang kasama:

—Lapitan mo ang iyong kapanalig at sabihing mangubli kayo sa isáng malagong puno ng kamuning.

—Hindi maári—ang tugong patutol ng matanda.—Kailangang lutasin ang kaniláng labanán. Si Magandá'y hindi maáaring ariin ng dalawá.

—Sundin mo ang aking hángarin—anáng hari,—huwág nating bulabugin ang pangkát ng mga kalapating dumárating.

—Kung ayaw mo'y ako ang sisigáw upáng magpasimula silá ng pagpapanaan.

At akámang sisigáw na sana ang matandáng duwende, nguni't maliksing naagapang takpán ng hari ang bunganga ng matanda. Gayunmá'y nakapamulangos din sa labi ng matandáng duwende ang isáng naimpit na tili.

Ang dalawáng binatang handáng magpátayan ay bigláng nagharáp at hinigit kapwa ang bagting ng kani-kaniláng mga pana.

Nguni't...

—Hintáy!—ang gumimbál at naghari sa katahimikan.—Huwág kayong mga ulol.

Patingaláng natigilan ang dalawáng baguntau. Nasilaw ang kaniláng mga matá sa isinásabog na liwanag ng labintatlong kalapating nagpapaligid-ligid sa kaniláng ulunán.

—Ako'y si Magandá—ang wika ng kalapating puting-puti na ang tuká'y ginto.—Pagpitaganan ninyo ang kabanalan ng lawang nasasalamín na siyá kong páliguán. Hinihingi ko sa inyong dalawá na isalóng ang inyong mga pana.

Lumapág sa lupa ang puting kalapati. Waláng anu-ano'y naging isáng magandang paraluman si Magandá na naghubád ng balat kayong sa-kalapati.

—Lumapit kayo sa aking harapán—ang wika ni Magandá sa dalawáng baguntau.

Siná Ban at Abá'y hindi nakatutol sa sinabi ng paraluman. Dahan-dahang binuhat ang kaniláng mga paá na papalapit kay Magandá. Nang nasa harap na silá ng bathala ng alindog ay muling nangusap ang dalaga:

—Sino kayo at ano ang inyong pakay?

—Ako'y si Ban—ang pakilala ng isáng binata,—na anak ni Lakás at ni Matimtiman.

Sinuyod ng tingin ni Magandá ang binatang nagsalita. Hinangaan niyá ng gayon na lamang ang tikas at kagandahang lalaki nito.

—At ikáw, sino ka?—ang ta-

nong namán kay Abá, sabáy sa pagpapako ng kanyáng mga matá sa baguntau.

Nagulumihanang gayon na lamang ang paraluman ng Arayat. Paano'y iisáng mukha ang kanyáng nákitá sa dalawáng baguntauong kaharáp. Pinagpalapatlipat ni Magandá ang kanyáng mga paningin sa dalawáng binata: talagáng iisáng larawan lamang ang nákitá niyá sa dalawáng kaharáp—magkamukháng-magkamukha.

—Sino ka?—ang ulit na tanong ni Magandá sa binatang hindi man lamang nagbubuká ng kanyáng mga labi.

—Ako'y si Abá—ang mabana-yad na tugon ng anak-anakan ng lambana.—Ang amá ko'y si Lu-yong at ang iná ko'y si Halimuyak.

Sumilay sa mga labi ni Magandá ang isáng ngiting punung-puno ng katamisan.

—Ano ang sanhi ng inyong ipinarito?

—Mahalagáng-mahalagá!—tugon ni Abá na nanginginig ang tinig.—Nápanaginip ko ang inyong kagandahan, nang minsang nakahiga ako sa kamang ginto sa palasyo ni Neptuno.

Naligalig si Magandá nang maringin niyá ang pangalang Neptuno. Hindi niyá maáaring mali-mot ang matandang panginoon ng karagatan na siyáng nagligtás sa kanyá sa isáng tiyák na kamatayan, at pagkatapos ay nagpala sa kanyá sa kaharián ng mga isda.

—At ikáw namán—ang baling kay Ban ni Magandá,—ano ang dahilán ng inyong idinalaw sa lawang ang tubig ay salamin?

—Nápangarap ko ang inyong alindog—ang tugon ni Ban.—Mula noo'y hinanap-hanap ko na ang inyong mga bakás. Salamat kay Ipuipo at dinalá ako rito.

Matagál na sandaling nag-isip-isip si Magandá. Ang totoo'y naging lamán na ring minsan ng kanyáng panaginip ang mukha ng dalawáng binatang kanyáng kaharáp. Hindi lamang niyá matiyák kung sino sa dalawá ang nákitá niyá sa pangarap. Sinuman sa mga kaharáp ang kanyáng balingan ay nasisira ang kanyáng matalas na pananda sa pagkilala.

Nang mga sandaling yao'y lumapág na ri't naging mga dalaga ang labindalawáng abay ni Magandá. Káuná-unahan pa lamang pangyayari sa buhay ng mga abay na makákita ng mga lalaki. Hinangaan niláng gayon na lamang ang tikas ng dalawáng baguntau.

—Nguni't... ano ang dahilán ng ibig ninyong isagawáng pagpapanaan?—ang sa di-kawasa'y náitanong ni Magandá sa dala-

wáng baguntau.

—Kailangang isá lamang sa amin ang mabuhay—ang tugong waláng kagatul-gatol ni Ban.—Nálalaman kong magiging mahigpit ko siyáng kaagáw sa babaing naging lamán ng aking mga panaginip.

Namarating waláng imik si Abá. Waláng ginawa ang baguntau kundi pagpakuan ng tingin ang magandang mukha ng paralumang kanyáng kaharáp. Naniwala ang anak-anakan ng lambana na ito nga ang dalagang kanyáng nápanaginip nang matulog siyá sa kamang gintong nasa silid ng palasyo ni Neptuno.

—Kailangang ipagpatuloy ang kaniláng pagpananaan—anáng maliit na tinig na naghari noon, na nagmula sa mga labi ng matandang duwende.

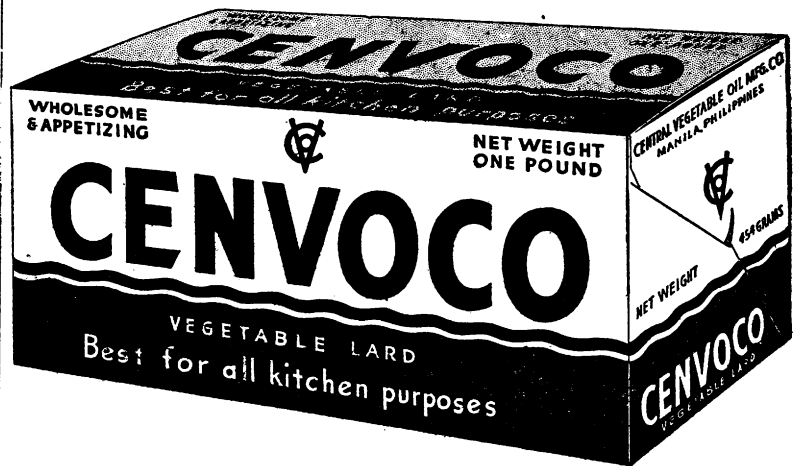
—Sang-ayon ako—ang pagdaka'y sabád ng hari ng maliit na nilaláng.

—Natátakot akong máparatayang isáng “duwág”—ang mabana-yad na tugon ni Abá,—lalunglalo na sa harap ng babaing mula nang aking mapangarap ay pinaglaanan ko na ng isáng pagsintáng banál at wagás.

(Nasa pah. 25 ang karugtong)

UPANG SUMARAP AT MAGING MALINAMNAM ANG ANUMANG LUTO, GUMAMIT NG

Mantikang “CENVOCO”

Mabibili sa Lahat ng Groseriya at Puwesto

sa Pamilihan

Central Vegetable Oil Mfg. Co.

Maynila

TINATAWAGAN ANG MGA NAGTITINGI

NG

SARIWANG UBAS

Tatak "SWEET SUE"

(Red Emperor Grapes)

Samantalain Ang Pagkakataong Ito...!

Ang SS "SURPRISE" na dumaong sa Maynila noong ika-1 ng Oktubre ay nagtataglay ng mga UBAS na tatak "Sweet Sue". Ito ay tanging inempake para ipadala sa ibang bansa na tumitimbang ng 34 na Lb. bawa't kahon, na hindi katulad ng mgá ibang tumitimbang lamang ng 32 Lb. Samakatuwid, kayong mga NAGTITINGI ay mayroong pasunod na 2 Lb. ng mataas na uring panindang ito na hindi kailangang magdagdag ng halagang ibabayad.

Ukol Sa Iba Pa Naming Darating

- s/s President Taft darating sa Oktubre 15
- s/s Silvercrest darating sa Oktubre 22
- s/s Pacific Transport darating sa Oktubre 29
- s/s Bataan darating sa Oktubre 30

HINGIN ANG UBAS NA TATAK "SWEET SUE"
MALALAKI * MATAMIS * LAGING SARIWA

Tanging Tagapamahagi:

PACIFIC UNION CORPORATION

Ika-7 Palapag, Gusaling Trade & Commerce
123 Juan Luna, Maynila — Tel. 2-64-48

ANG KAMAY NG ...

(Karugtong ng nasa pah. 7)

ngungusap na namutawi sa mga labi ni Marta Makairog.—Sa sandaling kákailanganin kitá ay ako na ang tátawag sa iyo sa telepono o kung dili kayá'y pagsásadyain kitá sa iyong tanggapan o sa iyong táhanan. Ipinangángo ko sa iyong sa loob lamang ng dalawáng linggo ay mahuhulog na sa mga kamáy mo ang pusakál na kriminal na pumatáy kay Estrella Madrid, na, sa talagá ng Kamáy ng Diyos, ay nabuhay na muli, upáng isigáw sa haráp ng mga alagád ng batás ang taong pumatáy sa kanyá.

Umalis na uulik-ulik si ispektor Mascardo. Hindi niyá maubus-isipin ang nákitá sa táhanan ni Marta Makairog. Nahati ang kanyáng paniniwala at nagtalo ang sariling pag-iisip kung kriminal nga o hindi si Dr. Medel Magsalin: ibinubulong ng kanyáng damdaming hindi salarin ang manggagamot, ang malaking bahagi ng kanyáng paniniwala ay nagsásalitáng hindi kriminal ang asawa ni Estrella Madrid.

Luluksu-luksong lumabás sa silid ang kubang si Rosendo at nagágalak na hinaráp si Marta Makairog.

—Isá kang mahusay na artista, Marta—ang násabi ng kubang si Rosendo.—Máipagpatuloy mo kanya at magampanáng buong linis ang papel na iyong hawak hangáng sa mahulog sa iyong bitag ang salaring umutang ng buhay ni Estrella Madrid?

—Ang mahalagáng gantimpalang kagandahan na ibinigáy sa akin ni Dr. Medel Magsalin ay sapát na upáng pag-ibayuhin ko ang aking talino sa pagganáp ng maseslang papel na ipinatutungkol niyá sa akin.

—Mabuhay si Marta Makairog! —ang sa laki ng galák ay násabi ng kubang si Rosendo.

—Sittt!!!—ang sansala ni Marta sa kuba.—Huwág mo akong tagawagin sa aking pangalan. Mula ngayo'y tátawagin mo akong si Estrella Madrid na asawa ni Dr. Medel Magsalin. Kagabi sa El Cairo ay muntik nang mádulás ang iyong dila. Makálawá mo akong tinawag na Marta.

Piniral sa taynga ng nagágalak na si Marta ang kinatutuwaan niyáng si Rosendo, at...

—Maging sa loob at labás ng táhanan ay tátawagin mo akong senyorita Estrella, ha?

—Opo, senyorita Estrella, espasa ni senyorito, doktor, Medel Magsalin.

Natapos ang pag-uusap ng dalawá sa matutunog na halakhák ni Marta Makairog na lilindi-lindi ang katawáng pumasok sa kanyáng silid upáng sanayin na naman at pag-aralan ang paraán ng paninigariyo ni Estrella Madrid.

Si Bb. Edita Sumantay, taga San Manuel, San Juan del Monte, Rizal, ay mahilig sa pag-awit at nagnanais mag-artista. Siya'y nag-aaral sa Jose Rizal College.

ANG KAMBAL...

(Karugtong ng nasa pah. 21)

Humingá nang bahagya si Abá. Muling tinapunan ng panakáw na sulyáp ang paraluman ng Arayat, saka...

—Kung ipinahihintulot ng iyong karilagán ay nakahanda akong itaya ang aking buhay sa mga sandaling ito.

Tumalikod si Abá. Inihakbáng ang mga paáng patungo sa palátandaang dapat niyáng tayuán. Kumilos na rin si Ban. Ang matandáng duwende at ang hari'y pumagitna sa isáng panig. Waláng kaimik-imik si Magandá. Wari'y namamalikmata sa mga nangyayari.

Nguni't nang handa na ang lahat at halos pasisimulán na lamang ng hari ng mga duwende ang pagbibigáy ng kanyáng hudáyat ay bigláng tumili si Magandá:

—Mga duwág! Huwág ninyong sayangin ang inyong buhay sa isáng bagay na waláng kabuluhan. Hindi ko pahihintulutan na ang buhangin ng dalampasigan ng salaming lawa ay malahiran ng inyong mga dugo. Parurusahan kayo ni Sinukuan sa sandaling pawalán ninyo ang mga palaso. Igalang ninyo ang araw na ito. Ito ang aking kaarawán. Ayokong may magharing ligalig sa banál na araw na ito. Huminahon kayo... huminahon kayo...

Kinalás ni Abá ang nakabinit na palaso sa bagting ng kanyáng pana. Naramdamán ni Ban ang panlalamig ng kanyáng damdamin. Mabilis na lumapit ang anak

(Nasa pah. 41 ang karugtong)

(Dúrgtungán)

ANG PUSO NG KANYANG PUSO

Nobela ni

Cirio Galvez Almario

Ito'y isang magandang kasaysayan ng buhay sa pag-ibig ng isang marilag at mabait na dalagang-bukid. Malinis siya at mapagtiwala, at ang mga unang patak ng luha'y nakilala niya nang matuto siyang magmahal at magtiwala sa isang walang pusong lalaki. Napariwara ang kanyang magandang pag-asa. Nguni't ang lahat ng kasawiang dinanas niya'y naging parang hamon lamang sa kanyang palad, na pagkatapos niyang nang buong pagtitiis at tibay ng loob, ay ginantimpalaan din siya ng magandang buhay.

ANG NOBELANG ITO'Y MALALATHALA NG BUO SA ALIWAN BLG. 113 NA LALABAS SA OKTUBRE 20, 1947.

MAGPALAAN KAYO NG INYONG MGA SIPI

Ang

ALIWAN

ay inilalathala tuwing Lunes ng

PALIMBAGANG TAGUMPAY

1055 Calero, Maynila

GRUEN CURVEX COQUETTE 17 JEWELS

MGA ORASANG Mataas ang Uri!

GRUEN CURVEX LIEUTENANT 17 JEWELS

LADY HAMILTON
LADY ELGIN
HAMILTON
BULOVA
GRUEN
WALTHAM

ATIBA PANG ORASANG YARI SA SUIZA

KATANGITANGI SA BABA NG HALAGA! ANG LAHAT NG PAGLILINGKOD AY PINANANAGUTAN!

PAKYAWAN AT TINGIAN
MARYOONG DALUBHASANG TAGAPAC KUMPUNI NG MGA ORASAN.

ROYAL JEWELRY and WATCH STORE
509 AVE. RIZAL, MANILA

ANG KAMBAL...

(Karuglong ng nasa pah. 25)

ni Lakás at ni Matimtiman kay Magandá, at...

—Isásalong ko ang aking palaso—ang wika ni Ban,—kung mairirinig ko sa iyong mga labi na ako'y iyong iniibig.

Lumapit din si Abá sa harap ng bathala ng Arayat, at...

—Binibini—ang wika ni Abá at inilapág ang kanyang pana sa panan ng paraluman,—iginágalang ko ang bawá't katagang mamulas sa iyong mga labi. Nasa ilalim ng iyong kapasyahan ang aking káluluwá. Aalis ako kung siyá mong nais, nguni't bago ako tumalikod ay sásabihin ko muna sa iyo ang dinárasál ng aking puso: iniibig kitá.

batang lalaking magparamihan ng matitirador na ibon. Pagdating ng hapon ay naghahabaan ang tuhog nila ng mga ibon. Masasayang-masasaya sila. Magmula noon ay ginawa nilang libangan ang araw-araw na paramihan ng matitirador na ibon.

“Dumating ang araw na naubos ang ibon sa bayan. Ang karamihan ay nápatáy ng mga batang lalaki. Ang iba naman ay lumayo at humanap ng ibang tahanan. Nang maubos ang mga ibon ay dumami nang dumami ang mga uod at kulisap na kumakain ng mga halaman. Unti-unting naubos ang mga dahon at bulaklak at panay na sanga lamang ang natira. Ang mga tao ay wala nang makain. Naubos ang kanilang mga gulay. Ang mga punong-kahoy ay hindi na nagbunga. Ang mga alaga nilang hayop ay wala na ring makain. Silang lahat ay magugutom. Tangi sa rito'y ang mga uod ay nakakikilabot tingnan. Lumálag-pak sila sa bahay, sa lupa, at sa kanilang katawan. Upang makaligtas sa ganitong mga kalagayan, ang mga tao ay umalis at lumipat sa ibang bayan.

“May ilang ibon namang itinaboy ng hangin sa bayang nilisan nila at doon ay nakita nilang masasawa sila sa matatabang uod. Pag-uwi nila ay ibinalita ang bagay na ito sa kanilang mga kasamahán. Dumami nang dumami ang pumaparoong ibon araw-araw upang kumain ng mga uod, hanggang sa maubos ang mga uod at magkadahon uli ang mga halaman at punong-kahoy.

“Nang malaman ng mga taong nagsilalis na sa kanilang bayan ay wala nang uod at buhay na uli ang mga halaman, sila ay nagsibalik at tinandaan na nilang huwag papatay ng ibon.”

Nang matapos ang pagkukuwento ng kaniyang nanay, ay sinabi ni Berto, “Malaki po pala ang naitutulong sa atin ng mga ibon.” “Aba, oo, kaya't tatandaan mo nang uli-uli ay huwag kang papatay ng ibon,” ang wika ng ina.

“Opo,” ang pangako ni Berto. #

Náramdamán ni Ban na may gumapang na panibugho sa buo niyang katawán. Tinapunan ng nagbabantáng titig ang katauhan ng binatang kanyang kaagaw.

Ang puso ni Magandá'y nahati sa dalawang binata. Wala siyang lámang kilingan sa dalawá. Isáng paraán ang kanyang náisip: subukin sa tatlong páligsahan ang dalawang baguntao.

—Kapwa kayo may pitak sa aking puso—ang wika ni Magandá matapos kuruin sa isip ang tatlong páligsahan kanyang imumungkahi sa dalawang binata.—Nais kong subukin kayo sa tatlong uri ng páligsahan: Una, sa paglangoy. Kailangang talunin ako ng sinuman sa inyo sa gágawin kong pagbagtás sa lawang ang tubig ay salamin. Pangalawá, kailangang magharáp kayo sa akin ng isáng kahanga-hangang alipin. Pangatlo, páligsahan sa pamamamána.

—Tinátanggáp ko ang iyong mungkahi—ang pasang-ayong sagot ni Ban.

Tumangu-tango lamang si Abá, na siyang naging tanda ng kanyang pagsang-ayon.

—Pátakarán—ang patuloy pang wika ni Magandá.—Sa tatlong páligsahan ay kailangang matamo ng sinuman sa inyo ang dalawang panalo. Kailangang maging dakila at máginoo ang sinuman sa inyo. Ang tagumpáy na malahiran ng kataksilán ay mawáwalán ng kabuluhán.

Lumingap-lingap si Magandá. Nátanaw niya ang isáng paltok sa may dako roon ng lawang nasalamin ang tubig. Minasdán ang dalawang binata, at...

—Pasimulan natin ang páligsahan. Sumunod kayo sa akin. Mula sa paltok na yaon—itinuro ni Magandá ang paltok na kanyang nátanaw,—ay tátayo tayo upang pagkatapos, sa pamamagitan ng hudyát ng hari ng mga duwende, ay tumalon tayo sa tubig ng lawa. Kung hindi ninyo ako talunin ay mawáwalán na kayo ng karapatán sa dalawang páligsahan, sapagkát hindi ko maaaring ipagkatiwala ang aking puso sa isáng lalaking gahis ko sa lánguyan.

Inihakbáng na ni Magandá ang kanyang mga paá. Sumunod naman sa kanyá ang dalawang binata. Patakbong tumugaygáy ang hari ng mga duwende.

Nang dumating sa paltok ay inalis ni Magandá ang balabal na puting-puti. Nábilad na lalo ang kanyang kagandahan; hinangaang gayon na lamang ng dalawang baguntao ang hubog ng pangangatawán ng paraluman.

Tumayo siyá sa pagitan niná Ban at Abá. Pinuno ng hangin ng tatlong maglalaban ang kanilang mga dibdib, samantalang hinihintáy ang sigaw ng duwende na siyang maghuhudyát ng pagpapasimula ng páligsahan.

(Dúrgtungán)

MALAKING Timpalak Edukasyonal Ng SAMPAGUITA PICTURES, INC.

(Sa Hangaring Matawag Ang Pansin Ng Madla Hinggil Sa Mga Pelikulang May-Uri)

P5,750 Na Mga GANTIMPALA

Lahat na dapat gawin upang magtagumpay:

1. Matapos na mapanood ang aming mga pelikula sa unang pagtatanghal sa Dalisay, Center, Boulevard, o sa kahit alin mang dulaan na mahirang namin, ipadala ang inyong mga kasagutan sa mga sumusunod na mga tanong:

- (a) Naibigan ba ninyo o hindi ang tinig? Ipalihanag ninyo.
- (b) Naibigan ba ninyo o hindi ang potograpiya? Bakit?
- (c) Naibigan ba ninyo o hindi ang mga kilos ng mga artistang lalaki at babai, Bakit?
- (d) Naibigan ba ninyo o hindi ang mga tagpo. Bakit?
- (e) Naibigan ba ninyo o hindi ang kasaysayan, bakit?
- (f) Naibigan ba ninyo o hindi ang pagkakapamatnugot, bakit?
- (g) Sino ang higit ninyong naiibigang artistang lalaki at babai na inyong huling napanood, bakit?
- (h) Ipadala ang inyong liham sa SAMPAGUITA PICTURES Inc., Consolidated Investments Bldg., Plaza Goiti, Maynila.

2. Ang timpalak na ito ay nagsimula noong Setyembre 26, 1947, at magtatapos sa Marso 31, 1948. Sa loob ng panahong ito, ang SAMPAGUITA PICTURES, Inc. ay magtatanghal ng maraming pelikula sa mga nabanggit na dulaan, o sa alin mang mga unang uring sine, na aming mapili. Ang mga sasali ay magkakaroon ng 15 araw upang maihanda nila ang kanilang mga huling kasagutan sa SAMPAGUITA PICTURES, Inc., hinggil sa mga naitanghal na pelikula ng nasabing samahan na tumutukoy sa mabuti o hindi ng tinig, tagpo, potograpiya, kilos, kasaysayan, pamamatuget at mabubuting artistang lalaki at babai. Ang mga huling kasagutang ito ay hahatulan ng Inampalan na kasama ng mga nauna na ninyong kasagutan na iniingatan ng SAMPAGUITA PICTURES, Inc. sa pagkakaloob ng mga gantimpala.

3. Upang kayo ay nmagkaroon ng karapatan sa pagtatamo ng mga gantimpala, kinakailangang makapagpadala kayo ng humigit kumulang sa anim (6) na unang sagot sa amin na pelikulang naitanghal, na tuwirang napanood ng kasali. Ang mga unang sagot, tulad ng nabanggit sa unahan, ay kinakailangang ipadala sa loob ng dalawang araw, matapos na mapanood ang pelikula.

4. Ang timpalak na ito ay nagsimula noong Setyembre 26, 1947 kasabay ng pagtatanghal ng aming pelikulang “ANG KAPILYA SA MAY DAANG BAKAL” sa Dulaang Center

5. Upang ang lahat ay magkaroon ng pagkakataong makapagtago ng mga gantimpala, ang mabuting pananalita ay hindi isasaalangalang, hangga't ang mga katwiran ay mahuhusay at nasusulat sa wikang Ingles o Tagalog. Ang huling kasagutan ay kinakailangang ipadala sa loob ng panahong nasasaklaw ng Abril 1 hanggang Abril 15, 1948, at hindi bihigit sa 500 kataga.

6. Lahat ng kawani ng SAMPAGUITA PICTURES, Inc., o sino mang ibang tao na may kaugnayan sa Samahan, ay hindi maaaring makalahok sa timpalak na ito.

7. Ang mga gantimpalang SALAPI ay binubuo ng mga sumusunod na halaga:

Unang Gantimpala	P1,000.00
Ika-2 Gantimpala	500.00
Ika-3 Gantimpala	250.00
10 Ika-4 na Gantimpala P100 bawá't isa	P1,000.00
20 Ika-5 Gantimpala P50.00 bawá't isa	P1,000.00
50 Ika-6 na Gantimpala P20 bawá't isa	P1,000.00
100 Ika-7 Gantimpala P10.00 bawá't isa	P1,000.00

8. Ang mga gantimpalang ito ay maaaring paabutin sa P10,000 sang-ayon sa mga gagawing pagtugon ng media sa Timpalak Edukasyonal na ito.

Panawala: Huwag kayong makalilibang. PANOORIN ang pagtatanghal ng “ANG KAPILYA SA MAY DAANG BAKAL” ng Sampaguita Pictures, Inc. sa Dulaang Center. Nilalabasan nina Tita Duran, Oscar Moreno, Gula Imperial, Jose Cris Sete, Peco Zamora, Vicente Liwanag, at marami pang iba.